

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 25

פֶּקַד אָשָׁר-בַּיִת עַל-יְרֵמִיהוּ, עַל-כָּל-עַם יְהוָה, בְּשָׁנָה כָּרְבָּעִית, לִיהְיוֹקִים בָּן-וַאֲשִׁיחּוּ מֶלֶךְ יְהוָה: הִיא, פְּשָׁבָה בַּרְאָשָׁנִית,
לְבוּכְדָּאצָר, מֶלֶךְ בָּבֶל.

אֲשֶׁר דָּבַר יְרֵמִיהוּ הַטְּבִיא, עַל-כָּל-עַם יְהוָה, וְאֶל כָּל-יְשֻׁבִּי יְרוּשָׁלָם, לְאמֹר.

מִן-שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁבָה לְוַאֲשִׁיחּוּ בָּן-אָמֵן מֶלֶךְ יְהוָה וְעַד פִּזְבָּחָה, זֶה שְׁלֹשׁ וְעֶשֶׂרֶם שָׁבָה, הַיְהָ דָּבָר-יְהוָה, אֶלְיָהוּ; וְאַבְּגָר
אֶלְיכֶם אֲשֶׁרְכֶם וְדָבָר, וְלֹא שְׁמַעְתֶם.

וְשְׁלֹחַ יְהוָה אֶלְיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדָיו בְּגָבָאים, פְּשָׁבָם וְשָׁלָם-וְלֹא שְׁמַעְתֶם; וְלֹא-הִטִּיתֶם אֶת-אָזְכָם, לְשָׁמֶעָ.

לְאָמֹר, שָׁבוּ-נָא אִישׁ מִדְרְכֵנוּ בְּרָעָה וּמִרְעָעָם מַעַלְיכֶם, וְשָׁבוּ עַל-פְּאַדְמָה, אֲשֶׁר גָּטוּ לְכֶם וְלֹא בָּוּתִיכֶם--לְמַן-עוֹלָם,
וְעַד-עוֹלָם.

וְאֶל-תְּלָפָו, אָסְרֵי אֱלֹהִים אֶחָרִים, לְעַבְדָם, וְלֹהֶשְׁמֹקֹת לְקֶם; וְלֹא-מְכֻעִיסָו אָוֹתִי בְּמַעְשָׂה יְדֵיכֶם, וְלֹא אָבָע לְקֶם.

וְלֹא-שְׁמַעְתֶם אֶלְיָהוּ, בָּאָמִינְתָּה, לְמַעַן הַכְּעָסָנוּ (הַכְּעָסָנוּ) בְּמַעְשָׂה יְדֵיכֶם, לְבָע לְקֶם. {פ}

לְכָן, כִּי אָמַר יְהוָה אֶצְבָּאות: עַזְוָן, אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעְתֶם אֶת-דָבָר.

הַנְּבִיא שְׁלֹם וְלֹקְחָתִי אֶת-כָּל-מִשְׁפָּחוֹת צְפוֹן בָּאָמִינְתָּה, וְאֶל-בוּכְדָּאצָר מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲבָדִי, וְקַבָּאָתִים עַל-פְּאַרְצָן הַזֹּאת
וְעַל-עֲשָׂרָה, וְעַל כָּל-פְּגָנִים קָאֵלה סְבִיבָו; וּמְקֻמְתִּים-וְשְׁמָמִים לְשָׁמָה וּלְשָׁרֶקֶת, וּלְקַרְבּוֹת עוֹלָם.

וְמַאֲבָדָתִי מִמֶּם, קוֹל שְׁשֹׁן וְקוֹל שְׁמָה, קוֹל סְפִין, וְקוֹל בְּלָה-קוֹל רְמִים, וְאוֹרָ גָּרָה.
וְקַיְמָה בָּל-פְּאַרְצָן הַזֹּאת, לְמַרְבָּה לְשָׁמָה; וְעַדְיוֹן גָּאוֹנִים קָאֵלה, אֶת-מֶלֶךְ-בָּבֶל--שְׁבָעִים שָׁבָה.

וְבַיָּה כְּמַלְאֹות שְׁבָעִים שָׁבָה אֶפְקָד עַל-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַל-פְּגָנִים הַזֹּאת, אֶת-עַגְּנָם-וְעַל-אָרְצָן פְּשִׁידִים; וְשְׁמָמִתִּי אָתוֹן,
לְשְׁמָמוֹת עוֹלָם.

וְהַבָּאוּתִי (וְהַבָּאוּתִי) עַל-פְּאַרְצָן הַהִיא, אֶת-כָּל-דָּבָרִי אֲשֶׁר-דִּבְרָתִי עַל-יְהִי--אֶת כָּל-הַכְּתוּב בְּסְפָר הַזָּה, אֲשֶׁר-בְּנָא יְרֵמִיהוּ
עַל-כָּל-פְּגָנִים.

כִּי עַדְיוֹן גָּם-הַמָּה גִּוְם נְבִים, וּמְלִיכִים גְּדוּלִים; וְשְׁלָמָמִתִּי לְקֶם כְּפָעָלִים, וְקַמְעָשָׂה יְדֵיכֶם. {פ}

כִּי כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, אֶלְיָהוּ, קָח אֶת-כָּסֶף בֵּין הַמָּה הַזֹּאת, טְדיָה; וְהַשְׁקִיתָה אֶת-כָּל-פְּגָנִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלָם
אֹתוֹן אֶלְיכֶם.

וְשְׁטוֹן, וְהַתְּגַעַשׂ וְהַתְּהַלֵּל, מִפְנֵי הַחֲרֵב, אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלָם בֵּינְתֶּם.

וְאַקְהָ אֶת-פְּכָוס, מִיעֵד יְהוָה; וְאַשְׁקָה, אֶת-כָּל-פְּגָנִים, אֲשֶׁר-שְׁלַחְתִּי יְהוָה, אֶלְיכֶם.

אֶת-יְרוּשָׁלָם וְאֶת-עִירִי יְהוָה, וְאֶת-מֶלֶכֶת אֶת-שְׁרִיקָה: לְתַת אֶתְכֶם לְמַרְבָּה לְשָׁמָה, לְשָׁרֶקֶת וּלְקַלְלָה--פִּזְבָּחָה.

אֶת-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וְאֶת-עֲבָדָיו; וְאֶת-שְׁרִיקָה, וְאֶת-כָּל-עַמּוֹן.

וְאֶת, בָּל-הַעֲרָבָה, וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת אֶרְץ בָּעָזָן; וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת פְּלָשָׁטִים, וְאֶת-אַשְׁקָלוֹן; וְאֶת-עַשְׂהָה, וְאֶת-עַקְרָון, וְאֶת שָׁארִית
אַשְׁדָּד.

אֶת-אַדְוָם וְאֶת-מֹאָב, וְאֶת-בָּנָי עַמּוֹן.

וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת-צָרָר, וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת צִדְוָן; וְאֶת מֶלֶכֶת קָאי, אֲשֶׁר בָּעֶבֶר בַּיִם.

וְאֶת-דָּדוֹן וְאֶת-טִימָא וְאֶת-בָּזָן, וְאֶת בָּל-קָצָצִי פָּאהָ.

וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת עֲקָבָה; וְאֶת בָּל-מֶלֶכֶת בָּעָרָבָה, פְּשָׁקָנִים בְּמַדְבָּר.

וְאֶת בָּל-מֶלֶכֶת זָמְרִי, וְאֶת בָּל-מֶלֶכֶת עַילָּם, וְאֶת, בָּל-מֶלֶכֶת מְדִי.

וְאֶת בָּל-מֶלֶכֶת הַצְפָּן, פְּקָרְבִּים וּבְרָחְקִים אֲיַשׁ אֶל-אָחִי, וְאֶת בָּל-הַמְּמָלְכּוֹת בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַאֲדָמָה; וּמֶלֶךְ שְׁשָׁר,
וְשָׁפָה אֲסְרִיקִים.

- ואמרת אליהם {פ} כה- אמר יתוה אבאות אלהו ישראל, שתו ושכחו זקיין, ונפלו, ולא מתקומו--מפני החרב, אשר אנחנו שלם בינוים.
- 25,27
25,28
ובתיה, כי ימאמנו לקחת-רכוס מידן--לשנות; ואמרת אליהם, כה אמר יתוה אבאות--שתו תשטו.
- 25,29
כى הנה בעיר אשר בקנאה-שמי עלייה, אנחנו מחל לברע, ואתם, הבקה תעוזו: לא תעוזו-כי קרב אבוי קנא על-כל-шибוי הארץ, גם יתוה אבאות.
- 25,30
ואתה תעבאו אליהם, את כל-讲话ים באלה; ואמרת אליהם, יתוה מפרום ישאג וממעון קדשו, יtan קולו--ישאג על-צנוה, היך בדרכיהם ענה אל כל-шибוי הארץ.
- 25,31
בא שאון, עד-קצתה באן-כי ריב ליתוה בגאים, בשפט הוא לככל-צער: ברושים גנום לחוב, גם יתוה. {ס}
- 25,32
כה אמר יתוה אבאות, הנה צעה יצאת מגו אל-גון, וסער קדול, יעוז מירכתי-אץ.
- 25,33
וכיו סללי, יתוה, ביוםaho, מקצתה באן, ועד-קצתה באן: לא יספדו, ולא יאסתפו ולא יקברו--לזמן על-פני קאנטה, יהיו.
- 25,34
hilillo ברעים נזעקו, והתפלשו אדיiri בצאן-כי-מלךו ימיכם, לטבומ; ותפוצותיכם, ונפלתם ככל טמזה.
- 25,35
ואבד מנוס, מן-ברעים, ופליטה, מאדיiri בצאן.
- 25,36
kol צעקת ברעים, ויללת אדיiri בצאן-כי-שיד יתוה, את-מרעיהם.
- 25,37
ונדמו, זאת פשלום, מפני, ברון אף-יתוה.
- 25,38
שב בכפר, סכו--כי-קימה ארכם, לשמה, מפני ברון פינעה, ומפני ברון אף. {פ}